

Міністерство внутрішніх справ України
Львівський державний університет внутрішніх справ
Факультет психології
Кафедра психології діяльності в особливих умовах

ПРОГРАМА
навчальної (ознайомлювальної) практики
для здобувачів вищої освіти
освітнього ступеня: «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія»

Передмова

Розглянуто кафедрою психології діяльності в особливих умовах (протокол № 8 від 29.01.2020 р.), рекомендовано Вченою радою факультету психології (протокол № 7 від 11.02.2020 р.), Науково-методичною радою (протокол № 8 від 19.02.2020 р.)

Програма навчальної (ознайомлювальної) практики для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня «бакалавр» спеціальності галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» спеціальності 053 «Психологія» факультету психології та центру післядипломної освіти, заочного та дистанційного навчання. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. – 31 с.

Рецензенти:

Світлана МАЩАК – доцент, кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Дрогобицького державного педагогічного університету;

Ольга УГРИН – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології управління Львівського державного університету внутрішніх справ.

Укладач:

Наталія БАМБУРАК – завідувач кафедри психології діяльності в особливих умовах, кандидат психологічних наук, доцент факультету психології Львівського державного університету внутрішніх справ.

В програмі розкрито загальні положення щодо мети і завдань навчальної (ознайомлювальної) практики як важливого напрямку професійної підготовки майбутнього фахівця-психолога. Детально визначено план проходження практики, її програму і сутнісний зміст, запропоновані форми та методи роботи, які сприяють формуванню професійної компетентності майбутніх спеціалістів, їх готовності до виконання своїх функціональних завдань, а також стимулюють розвиток творчого та самостійного мислення, здатність оперувати набутими знаннями в різних нетипових умовах. Значна увага приділена викладу деонтологічних особливостей проходження переддипломної практики та формуванню у майбутніх психологів особистої відповідальності за ефективність підготовки та проведення різних форм психологічної роботи, формування навичок професійної рефлексії та толерантного ставлення до найближчого довкілля.

ЗМІСТ

I. Загальні положення про навчальну (ознайомлювальну) практику	4
1.1 Мета і завдання практики	4
1.2 Обов'язки здобувачів вищої освіти під час проходження навчальної (ознайомлювальної) практики	6
1.3 Керівництво навчальною (ознайомлювальною) практикою	7
2. Змістове наповнення навчальної (ознайомлювальної) практики	8
2.1 План-графік проходження практики	8
2.2 Програма практики	9
2.3 Деонтологічні особливості проходження навчальної практики	11
3. Оформлення та захист звіту навчальної (ознайомлювальної) практики	14
4. Оцінювання результатів практики	16
Рекомендована література	16
Додатки	23

Під час проходження навчальної (ознайомлювальної) практики у різних установах здобувачі вищої освіти закріплюють і поглиблюють знання, отримані в процесі вивчення наступних навчальних дисциплін: «Загальна психологія», «Вікова та педагогічна психологія», «Основи психологічного консультування», «Соціальна психологія», «Основи психокорекції», «Психодіагностика», «Практикум з психокорекції», «Профілактика та корекція девіантної поведінки», «Експериментальна психологія» та інші.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО НАВЧАЛЬНУ (ОЗНАЙОМЛЮВАЛЬНУ) ПРАКТИКУ

1.1. Мета і завдання практики

Відповідно до професійного призначення фахівців спеціальності «Психологія» та кваліфікаційних вимог, яким вони повинні відповідати, практика з фаху проводиться з метою набуття здобувачами вищої освіти практичних навиків у роботі, закріплення та поглиблення ними теоретичних знань у царині психологічної допомоги, консультуванні, психодіагностиці.

Важливими засадами організації навчальної (ознайомлювальної) практики є її системність, наступність та зв'язок з вивченням теоретичних курсів. Практика організується і проводиться цілеспрямовано, з ускладненням її змісту і завдань на 3 курсі, послідовним забезпеченням наступності місця, форм і методів її проведення, керівництва практичною роботою здобувачів вищої освіти.

Мета навчальної (ознайомлювальної) практики – набуття здобувачами вищої освіти навиків практичної роботи стосовно самостійного вирішення питань, пов'язаних з організацією надання психологічних послуг у різноманітних закладах; ознайомлення з організаційними формами і можливостями роботи психолога; усвідомлення відповідальності і вимог, які ставляться до професії психолог, реалістичного підходу до майбутньої професійної діяльності.

Відповідно до специфіки бази практики перед практикантами ставляться різноаспектні завдання професійної діяльності, види умінь і рівні їх сформованості, представлені у Галузевому стандарті вищої освіти для напряму підготовки «Психологія».

Основними завданнями навчальної (ознайомлювальної) практики є:

- закріплення і практичне використання теоретичних знань з фахових дисциплін;
- формування професійної ідентифікації майбутніх психологів, їхньої професійної самосвідомості;
- формування вмінь і навичок для реалізації психодіагностичної функції психолога;
- формування і закріплення вмінь скласти програму спостереження на основі самостійно сформульованих гіпотез;
- вивчення технології організації дослідження із застосуванням практичних методів;
- усвідомлення практикантом значимості професійних якостей в професійній діяльності психолога;
- оволодіння навичками з використання вітчизняного та зарубіжного досвіду в питаннях надання психологічної допомоги.

Після проходження навчальної (ознайомлювальної) практики здобувач вищої освіти повинен

знати:

- структуру програми психологічного дослідження, психокорекції;
- етапи проведення психодіагностичного дослідження;
- технологію проведення методів дослідження;
- специфіку застосування різноманітних методів тестування у діяльності психолога.

уміти:

- розробляти програму психологічного дослідження та використовувати його результати в роботі різних напрямів психології;

- знаходити шляхи виправлення помилок на кожному етапі психологічного дослідження;

- обробляти результати емпіричного дослідження.

Специфіка діяльності конкретної бази практики вимагає від практикантів виконання відповідних завдань.

1.2. Обов'язки здобувачів вищої освіти під час проходження навчальної (ознайомлювальної) практики

Навчальна (ознайомлювальна) практика здобувачів вищої освіти, які навчаються за спеціальністю психологія передбачає встановлення тісних зв'язків між установами і організаціями та закладом вищої освіти. Такі контакти сприяють з одного боку – впровадженню нових елементів в діяльності закладів, а з іншого – допомагають вдосконаленню навчальних планів і програм підготовки майбутніх фахівців психологів.

Здобувачі вищої освіти направляються на практику у встановлені терміни на задалегіть визначені бази практики (установи і організації).

Скерування здобувачів вищої освіти на практику здійснюється на підставі наказу по університету, попередньо погодженому із керівниками базових установ та організацій.

Для здобувачів вищої освіти, які навчаються за спеціальністю психологія базовими для проходження навчальної (ознайомлювальної) практики є такі заклади та установи: центри зайнятості; центри профорієнтації; центри психокорекції та релаксації; центри соціального захисту населення; центри психодіагностики та психокорекції; центри соціальних служб м. Львова, дошкільні, середні, спеціальні і вищі навчальні заклади, комерційні організації, заклади пенітенціарної системи, виробництва, де є психологічна служба або кабінет психолога. обласні установи і організації соціальної сфери, їх управління і відділи, структурні підрозділи за функціональним і територіальним підпорядкуванням, лікувальні заклади, де є психологічна служба. Детальний перелік установ і організацій, де передбачається проходження здобувачами вищої освіти навчальної (ознайомлювальної) практики з фаху, визначається не пізніше, як за місяць до її початку за погодженням керівників від баз практики і закладу вищої освіти.

Під час проходження навчальної (ознайомлювальної) практики здобувачі вищої освіти зобов'язані:

- повністю, якісно та у встановлені терміни виконувати завдання, передбачені програмою практики;
- дотримуватися діючих в установі, організації чи на підприємстві правил внутрішнього трудового розпорядку;
- брати участь у роботі структурних підрозділів визначених баз практики, виконувати доручення адміністрації по наданню практичної допомоги закладу, якщо вона відповідає профілю навчання і програмі практики;
- вести щоденник практики за встановленою формою, регулярно робити записи про виконану роботу, згідно з програмою практики;
- не менше, ніж два рази, впродовж усього терміну практики подавати щоденник для контролю керівнику практики від кафедри;
- після завершення практики подати на кафедру звіт про її результати за встановленою формою.

Здобувачі вищої освіти, які не виконали програму навчальної (ознайомлювальної) практики з фаху і отримали незадовільні характеристики на базі практики, направляються на практику повторно (але вже без відриву від навчання). Якщо ж результати повторного проходження практики є теж незадовільними, здобувачі вищої освіти можуть бути відраховані з закладу вищої освіти.

1.3. Керівництво навчальною (ознайомлювальною) практикою

Безпосередньо керівництво роботою здобувачів вищої освіти під час практики здійснює керівник від закладу вищої освіти (науково-педагогічний кафедри) та керівник практики від установи, організації, підприємства – бази практики.

Керівник від кафедри забезпечує навчально-методичну підготовку здобувачів вищої освіти до практики, надає допомогу у складанні плану-графіку проходження практики, забезпечує здобувачів вищої освіти індивідуальними завданнями, проводить їм інструктаж перед спрямуванням на практику. Ознайомлює здобувачів вищої освіти із

завданнями практики і вимогами щодо оформлення звітної документації. Керівник практики від кафедри підтримує тісний зв'язок з базою практики.

Керівник від бази практики призначається з числа відповідальних висококваліфікованих фахівців і затверджується наказом (розпорядженням) по установі чи організації. Керівник забезпечує організацію проходження здобувачами вищої освіти практики відповідно до затвердженої програми, надає їм практичну допомогу в ознайомленні із законодавчими нормативними документами, інструктивними матеріалами, освоєнні нових форм і методів психологічної роботи, збиранні, обробці та аналізі первинної інформації про роботу закладу. Керівник практики допомагає студентам-практикантам не лише детально ознайомитись з роботою закладу, але й утвердитися у тому, що вони здатні самостійно працювати у цьому закладі на належному рівні. Він проводить індивідуальну роботу зі здобувачами вищої освіти, підбираючи для кожного той вид роботи, який найбільш повно відповідає рівню його знань, умінь, особистим властивостям і нахилам. Він забезпечує професійне консультування здобувачів вищої освіти у процесі практики, веде систематичне спостереження і контроль за їхньою роботою, дає оцінку рівня практичної компетенції кожного здобувача вищої освіти, аналізує його практичну роботу, допомагає виправити помилки та позбутися недоліків.

Керівник від бази практики готує письмовий відгук про роботу кожного здобувача вищої освіти практиканта, дає їм оцінку, яка разом із звітом про проходження начальної (ознайомлювальної) практики з фаху є підставою для винесення загальної оцінки про результати практики.

2. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ (ОЗНАЙОМЛЮВАЛЬНОЇ) ПРАКТИКИ

2.1. План-графік проходження навчальної (ознайомлювальної) практики

Враховуючи, що загальна тривалість навчальної (ознайомлювальної) практики для здобувачів вищої освіти спеціальності 053 «Психологія» становить 3 тижні (15 робочих

днів) у 6 семестрі, пропонується наступна тематика та розподіл загальної кількості робочих днів практики (табл. 2.1.)

Таблиця 2.1.

**Орієнтовний план-графік проходження навчальної (ознайомлювальної)
практики**

п/п	Зміст розділів практики	Семестр, кількість робочих тижнів
		VI
1	Ознайомлення із структурою психологічної служби, специфікою її роботи в закладі, де проходить практику здобувач вищої освіти. Вивчення нормативно-правової бази діяльності психологів	3
2	Визначення основних завдань і напрямків діяльності психологічної служби закладу, ознайомлення з функціональними посадовими обов'язками її працівників	3
3	Аналіз роботи психологічної служби за основними напрямками діяльності за останні 2-3 роки	3
4	Виконання конкретної ділянки роботи під керівництвом психолога, який працює в установі. Виконання індивідуального завдання керівника практики від випускової кафедри	3
5	Оформлення звіту про виробничу практику	3

2.2. Програма практики

Програмою практики передбачено виконання здобувачами вищої освіти індивідуальних завдань, що активізує їхню діяльність, розширює світогляд, підвищує ініціативу і робить проходження практики більш конкретним і цілеспрямованим.

Індивідуальні завдання здобувач вищої освіти обирає під головуванням керівника практики від кафедри та організації, відповідно до специфіки роботи психологічної служби закладу, в якій він проходить практику. В індивідуальних завданнях передбачена необхідність глибокого засвоєння основних теоретичних положень профільних дисциплін для спеціальності «Психологія», а також володіння різноманітними формами та методами психологічної роботи. Мета їх виконання – ефективне оволодіння здобувачами вищої освіти професійними вміннями і навичками самостійного розв'язування наукових, виробничих, організаційних завдань.

Матеріали, отримані здобувачами вищої освіти під час виконання індивідуальних завдань, можуть бути в подальшому використані при підготовці курсових і кваліфікаційних робіт.

При проведенні психологічних досліджень практикант виходить з актуальних проблем установи (закладу, організації, робочого колективу) і власного досвіду виконання професійно зорієнтованих завдань в межах навчальних дисциплін, які вивчав. Здобувач вищої освіти зобов'язаний знати про діагностичні можливості, особливості інтерпретації та обмеження методів дослідження і психокорекційних технік, дотримуватись правил взаємодії з досліджуваним та клієнтом.

Проводячи діагностичну роботу, практикант повинен досконало знати процедуру дослідження та інструкцію, складати протокол, чітко реєструвати емпіричні показники, зіставляти результати діагностики з результатами спостереження за поведінкою досліджуваного. Протоколи (звіти) індивідуальних досліджень повинні містити інформацію про особливості виконання досліджуваним тестових завдань. Зокрема, має бути відображено особливості встановлення контакту психолога і досліджуваного, ступінь інтересу досліджуваного до завдань, спосіб виконання, темп роботи, рівень працездатності тощо.

Надання психологічної допомоги передбачає відвідування та аналіз просвітницьких виступів, консультативних та психокорекційних занять психолога закладу, спільну розробку та проведення з ним певних форм надання психологічної допомоги.

Профорієнтаційне заняття передбачає використання інформаційних, діагностичних, корекційно-розвивальних методів, що допомагають старшокласникам розширити уявлення про світ професій, свої нахили та здібності, здатність рефлексувати.

Виконуючи професійно зорієнтовані завдання, які ставить психолог закладу, здобувач вищої освіти може виконувати всі основні види діяльності практичного психолога: діагностичну, консультативну, психокорекційну та відновлювальну, просвітницьку, навчальну та організаційно-методичну роботи.

2.3. Деонтологічні особливості проходження навчальної (ознайомлювальної) практики

Навчальна практика, крім того, що покликана забезпечити виконання навчально-практичних завдань, повинна реалізовувати головний принцип роботи психолога – «не нашкодь!»

Оскільки ситуацій, в яких здобувач вищої освіти може свідомо чи несвідомо нашкодити клієнту, існує чимало, тому всіх їх передбачити неможливо, наводимо низку положень Етичного кодексу психолога, який регламентує взаємодію психолога та клієнта.

У випадку, коли здобувач вищої освіти сумнівається у своїх діях, він повинен звернутися до керівника практики чи практичного психолога за роз'ясненням окремих положень Етичного кодексу.

Етичний кодекс психолога грийнятий на I Установчому з'їзді Товариства психологів України від 18 грудня 1990 р.

1. Відповідальність

1.1. Психологи несуть особисту відповідальність за свою роботу.

Психологи зобов'язані всіляко запобігати і не допускати антигуманних наслідків у своїй професійній діяльності.

Психологи повинні утримуватись від будь-яких дій чи заяв, що загрожують недоторканності особи; не мають права використовувати свої знання і становище з метою приниження людської гідності, пригнічування особистості або маніпулювання нею; несуть відповідальність за додержання пріоритету інтересів людини.

На психологів покладається відповідальність за надійність використовуваних методів та їх програмного забезпечення, валідність обробки даних досліджень, у тому числі тих, які проводяться з використанням комп'ютерних технологій.

Психологи застосовують лише ті знання, якими вони володіють відповідно до своєї кваліфікації, повноважень і соціального статусу.

2. Компетентність

Психологи постійно поповнюють свої знання про нові наукові досягнення в галузі їхньої діяльності, беруться за розв'язання тільки тих завдань, які належать до сфери їх компетенції.

Психологи не застосовують методів і процедур, не апробованих центральними органами Товариства психологів України.

3. Захист інтересів клієнта

Психологи суворо дотримуються принципу добровільної участі клієнта в обстеженнях. Обов'язком психолога є намагання налагодити з клієнтом співробітництво.

Психологи не беруть участі в діях, спрямованих проти свободи особи. Вони не мають права змушувати клієнта розповідати про свою життєву філософію, політичні, релігійні чи етичні переконання, не повинні вимагати відмовитися від них.

Психологи не мають матеріальних або особистих привілеїв, не можуть використовувати свої знання і становище, довірливе ставлення і залежність клієнта у власних корисливих інтересах.

Психолог уникає встановлення неофіційних взаємин з клієнтом, якщо це може стати на перешкоді проведення діагностичної, консультаційної і корекційної роботи з ним. Між психологом і клієнтом не повинно бути статевої близькості у період, коли психолог несе відповідальність за нього.

Психолог не робить висновків і не дає порад, не маючи достовірних знань про клієнта або ситуацію, в якій він перебуває. У звіті (висновку) психолога має міститися лише необхідна і водночас достатня, що відзначається цілковитою надійністю результатів, інформація для розв'язання поставленого завдання, мають вказуватися межі здійснюваних досліджень, характер виявлених симптомів – постійний чи тимчасовий.

Психолог у доступній формі повідомляє обстежуваного про поставлений діагноз і методи та засоби допомоги. При цьому він зобов'язаний обачливо і обережно висловлюватися щодо виявлених патологій у психічному стані клієнта. Психолог обов'язково попереджає про тих, хто і для чого може використати ці дані... Психолог уповноважений особисто запобігати некоректному і неетичному використанню результатів досліджень і повинен виконувати цей обов'язок незалежно від посадової субординації.

4. Конфіденційність

Психолог зобов'язаний додержуватися конфіденційності в усьому, що стосується взаємин з клієнтом, його особистого життя і життєвих обставин. Виняток становлять випадки, коли виявлені симптоми є небезпечними для клієнта та інших людей, і психолог зобов'язаний поінформувати тих, хто може надати кваліфіковану допомогу. Конфіденційності можна не дотримуватись, якщо клієнт просить або згоджується, аби в його інтересах інформацію було передано іншій особі.

Психолог не збирає додаткових відомостей про обстежуваного без його згоди і задовольняється лише тією інформацією, яка потрібна для виконання професійного завдання. Запис на магнітну стрічку і відеоплівку, фотографування і занесення інформації про клієнта до комп'ютерних банків даних здійснюються лише за згодою учасників.

Психолог зобов'язаний оберігати професійну таємницю, не поширювати відомостей, отриманих у процесі діагностичної і корекційної роботи, додержуватись анонімності імені клієнта (наприклад, під час навчання, в публікаціях). Для демонстрації і прослуховування будь-яких матеріалів потрібний письмовий дозвіл людини, за чією згодою вони були записані; на вимогу клієнта матеріали негайно знищуються.

Документація роботи психологів повинна вміщувати лише професійно необхідні матеріали. До цих матеріалів, пов'язаних з конфіденційним змістом діяльності психологів, має виключатися доступ сторонніх осіб. У тих же випадках, коли психологи звертаються за допомогою до інших фахівців, потрібно спеціально ознайомити їх з питаннями, що стосуються умов і терміну зберігання таких матеріалів, а також обмежень у використанні інформації про клієнта і попередити про міру відповідальності за невиконання правила конфіденційності.

Психолог інформує клієнтів про правила конфіденційності. Смерть або зникнення обстежуваного не звільняє психолога від необхідності зберігати професійну таємницю.

Психолог не передає методичних матеріалів особам, які не уповноважені здійснювати психологічну діяльність; не розкриває суті і призначення конкретної методики (за винятком доступних роз'яснень правоохоронним і судовим органам).

7. Професійна кооперація

7.1. Психолог, ведучи професійну дискусію, не повинен дискредитувати колег або представників інших професій, які використовують ті ж або інші наукові методи, він має виявляти повагу до наукових шкіл і напрямків. Психолог цінує професійну компетентність, високу культуру, ерудицію, відповідальне ставлення до справи колег та представників інших професій.

Якщо ж психолог виявить ненауковість чи неетичність у професійній діяльності колеги, він повинен сприяти виправленню ситуації. У разі неуспіху цих зусиль психолог може виступити з об'єктивною, аргументованою критикою роботи колеги у психологічному співтоваристві. У тих же випадках, коли критика на адресу члена Товариства є суб'єктивною, упередженою, він має право звернутися до Комісії з етики, висновок якої може використати для спростування несправедливих оцінок чи критики.

У вирішенні спірних питань психолог керується положенням даного Етичного кодексу.

3. ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТ ЗВІТУ НАВЧАЛЬНОЇ (ОЗНАЙОМЛЮВАЛЬНОЇ) ПРАКТИКИ

По закінченні практики здобувач вищої освіти подає на кафедру письмовий звіт. До звіту додається щоденник проходження практики з відгуком і оцінкою його роботи керівником практики від закладу (додаток 2). Звіт повинен мати вступну частину, розділи передбачені програмою практики, висновки і пропозиції, додатки. При вивченні та висвітленні питань програми практики, складанні звіту про неї, необхідно використовувати форми статистичної звітності, нормативні матеріали, окремі з них заносити у додатки до звіту.

Обсяг звіту про практику включає текстову частину, таблиці, схеми, діаграми, витяги з нормативних документів, приклади аналізу психологічних явищ і процесів, передбачених програмою практики та індивідуальними завданнями. Текстова частина починається з титульної сторінки (додаток 3). Текст необхідно писати, дотримуючись наступних розмірів відступу: зверху, зліва та знизу – не менше 20 мм, справа – не менше 10 мм., шрифт Times New Roman, міжрядковий інтервал 1,5. Заголовки розділів звіту слід розміщувати посередині рядка і писати великими буквами без крапки на кінці, не підкреслюючи. Перенос слів в заголовку розділу не допускається, не дозволяється розміщувати назву розділу в нижній частині сторінки, якщо після заголовку на ній міститься лише один рядок тексту.

Номер сторінок проставляється у правому верхньому кутку сторінки арабськими цифрами, без крапки на кінці, дотримуючись наскрізної нумерації. Ілюстрації (рисунок, графіки, схеми, таблиці) розміщуються відразу після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрація позначається словом «Рисунок ___», а її номер складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації в розділі. Наприклад: Рисунок 2.1. – Схема консультування.

Таблиці номеруються арабськими цифрами в порядку розділу, наприклад, Таблиця 4.3. Назва таблиці розміщується над таблицею, наприклад,

Таблиця 4.3.

Корекційна програма «Розвиток уваги у молодшому шкільному віці»

Якщо таблиця розміщується на декількох сторінках, в подальшому пишуть: «Продовження таблиці 4.3.»

Посилання на використані літературні джерела, нормативні матеріали проводиться у вигляді зноски в нижній частині сторінки, що позначається порядковим номером арабськими цифрами окремо для кожної сторінки, наприклад: ... за даними досліджень.

Посилання можна робити і всередині тексту, зазначивши в квадратних дужках порядковий номер джерела у списку використаної літератури і сторінки, звідки запозичено той чи інший матеріал, наприклад, [7, с. 53]. В списку використаної літератури спочатку розміщують законодавчі, нормативні документи (закони, укази, постанови, положення тощо), відповідно до їх юридичної ваги та соціальної значимості. Інші літературні джерела розміщують в алфавітному порядку і обов'язково вказують прізвище та ініціали автора (група авторів), назву роботи, повну назву видання, місце і рік видання.

4. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
80-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
71-79		C	Добре (в загальному правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
61-70	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
50-60		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
26-49	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
0-25		F	Незадовільно

Рекомендована література

1. Адаптація дитини до школи / Упорядники: Максименко С. та інші К.: Мікрос-СВС, 2003. 111 с.
2. Анастаси А. Психологическое тестирование. Кн.2. М.: Педагогика, 1982. 294 с.
3. Психологическое тестирование 7-е изд./ Анастаси А. и др. СПб.: Питер, 2003. 688 с.
4. Профориентационный тренинг для старшеклассников «Твой выбор» / Афанасьева Н. В и др. СПб.: Речь, 2007. 366 с.
5. Теория и практика тренинга / Бакли Р. СПб.: Питер, 2002. 352 с.
6. Баклицький І. О. Психологія праці. Посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004. 504 с.
7. Биркенбиль Ф. Коммуникационный тренинг: Наука общения для всех. М.: ФАИР-ПРЕСС, 2002. 352 с.
8. Бишоп С. Тренинг ассертивности. Пб.: Питер, 2001. 208 с.
9. Словарь-справочник по психодиагностике / Бурлачук Л .Ф. и др. СПб.: Питер, 2000. 528 с.
10. Возрастно-психологическое консультирование / Бурменская Г. В., и др. М.: Изд-во МГУ, 1990. 136 с.
11. Васьківська С. В. Основи психологічного консультування: Навчальний посібник. К.: Четверта хвиля, 2004. 256 с.
12. Психологічне консультування: Ситуаційні задачі / Васьківська С. В. та ін. К.: Вища школа, 1996. 192 с.
13. Вачков И. В. Общие тренинговые методы. Основы технологии группового тренинга. Психотехники: Учебное пособие. М.: Ось - 89, 2000. 224 с.

14. Личностный многофакторный опросник Р. Кеттелла: Учебное пособие. / Выбойщик И. В. и др. Челябинск: Изд. ЮУрГУ, 2000. 54 с.
15. Геберт Д. Организационная психология. Человек и организация. / Пер. с нем. Х.: Изд-во гуманитарный центр, 2006. 624 с.
16. Горбунова В. В. Етичні та правові аспекти психологічних досліджень. *Практична психологія соціальної роботи*. 2005. № 3. С. 18-23.
17. Теория и практика психологического консультирования. Проблемный подход / Горностай П. П. та ін. К.: Наукова думка, 1995. 128 с.
18. Методики психодиагностики в учебно-воспитательном процессе / Гришин В. В. и др. М.: ИКА «Москва», 1990. 64 с.
19. Диагностика эмоционально-нравственного развития / ред. и сост. И .Б. Дерманова. СПб.: Издательство «Речь», 2002. 76 с.
20. Документація психолога / Упорядник Т. Гончаренко. К.: Ред. загальнопед. газ., 2005. 120 с.
21. Драгунский В. В. Цветовой личностный тест: практическое пособие. М.: АСТ; Мн.: Харвест, 2001. 448 с.
22. Елисеев О. П. Практикум по психологии личности. 2-е изд., испр. и перераб. СПб.: Питер, 2005. 509 с.
23. Емельянов С. М. Практикум по конфликтологии. 2-е изд., перераб. СПб.: Питер, 2001. 400 с.
24. Иванова Е. М. Основы психологического изучения профессиональной деятельности. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1987. 208 с.
25. Ильин Е. П. Дифференциальная психофизиология. СПб.: Питер, 2001. 464 с.
26. Інтелектуальні здібності дитини / Упорядники: Максименко С. та ін. К.: Мікрос-СВС, 2003. 96 с.
27. Методы психологической диагностики и коррекции в клинике / Кабанов М. М и др. Л.: Медицина, 1983. 245 с.
28. Кипнис М. Тренинг креативности. М.: Ось-89, 2005. 128 с.

29. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения. М.: Издательский центр «Академия», 2005. 304 с.
30. Комплекс програм і методичних рекомендацій з організації і проведення педагогічної практики з психології / Долинська Л. В. та інші. Київ: Видавництво Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, 2006. 141 с.
31. Работа психолога з молодшими школярами: Методичний посібник / Коробко С. Л. та ін. К.: Літера ЛТД, 2006. 416 с.
32. Корольчук М. С. Психофізіологія діяльності. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. 400 с.
33. Психодіагностика: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Корольчук М. С та ін. К.: Ельга, Ніка-Центр, 2007. 400 с.
34. Каузометрия: Методы самопознания, психодиагностики, психотерапии в психологи жизненного пути. 2-е издание исправленное и дополненное / Кроник А .А. и др. М.: Смысл, 2008. 294 с.
35. Кузікова С. Б. Теорія і практика вікової психокорекції: Навч. посіб. Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. 384 с.
36. Лепіхова Л. Методика: «Психологічна група ризику – ПГР. *Психологія*. Науково-методичний збірник. К.: Освіта, 1993. Випуск № 41. С. 76-80.
37. Ли Д. Практика групового тренінгу. СПб.: Питер, 2001. 224 с.
38. Личко А. Е. Личностный опросник Бехтеревского института (ЛОБИ). Личностный опросник Бехтеревского института. СПб.: Питер, 2007. 688 с.
39. Ментс М. Эффективное использование ролевых игр в тренинге. СПб.: Питер, 2001. 208 с.
40. Методичні рекомендації по проведенню тренінг-курсу для підлітків з питань просвітницької роботи щодо здорового способу життя. К.: Міленіум, 2002. 48 с.
41. Капустина А. Н. Многофакторная личностная методика Р. Кеттелла. Учебно-методическое пособие. СПб.: Речь, 2007. 100 с.
42. Морено Я. Л. Социометрия: Экспериментальный метод и наука об обществе / Пер. с англ. М.: Академический проект, 2001. 384 с.

43. Наследов А. Д. Математические методы психологического исследования. Анализ и интерпретация данных. СПб.: Речь, 2004. 176 с.
44. Нельсон-Джоунс Р. Теория и практика консультирования. СПб.: Питер, 2002. 464 с.
45. Немов Р. С. Психология: Учеб. для студентов высш. пед. учеб. заведений: В 3 кн. Кн. 3: Психодиагностика. Введение в научное психологическое исследование с элементами математической статистики. М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1998. 632 с.
46. Овчарова Р. В. Практическая психология образования: Учеб. пособие для студ. психол. фак. университетов. М.: Издательский центр «Академия», 2003. 448 с.
47. Осадько О. Технології психологічного консультивання. К.: Ред. загальнопед. газ., 2005. 128 с.
48. Осипова А. А. Общая психокоррекция: Учебное пособие для студентов вузов. М.: ТЦ Сфера, 2005. 512 с.
49. Основи психодіагностики. Навчальний посібник. К.: Главник, 2006. 144 с.
50. Интеллектуальный тренинг: учебно-методическое пособие для учителей и родителей / Перькова О. И. и др. СПб.: Речь, 2002. 221 с.
51. Практикум з психодіагностики / Укладачі: Музика О. О та інші. Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка, 1999. 167 с.
52. Практикум по арт-терапии / Под ред. А. И. Копытина. СПб.: Издательство «Питер», 2000. 448 с.
53. Практикум по возрастной и педагогической психологии / Под ред. А. И. Щербакова. М.: Просвещение, 1987. 232 с.
54. Практикум по общей и экспериментальной психологии. Учеб. Пособие /. Былин В. Д. и др.; под общ ред. А. А. Крылова. Л.: Изд-во Ленинградского университета, 1988. 255 с.
55. Практическая психодиагностика: методики и тесты. Учебное пособие / Под ред. Д. Я. Райгородского. Самара: Бахрах-М, 2001. 672 с.
56. Професійно-орієнтовані завдання з психології: Навчальний посібник 3-тє вид., перероб. і доп. / За ред. О.Л. Музики. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 566 с.

57. Пряжников Н. С. Профессиональное и личностное самоопределение. М.: Изд-во: Институт практической психологии, Воронеж: НПО "МОДЭК", 1996. 246 с.
59. Психодиагностика. Проблемы и исследования / Под ред. К. М. Гуревича. М.: Педагогика, 2000. 232 с.
60. Психодиагностика: Теория и практика / Под ред. Н. Ф. Талызиной. М.: Прогресс, 2002. 208 с.
61. Психологічна деонтологія: етичні кодекси: Хрестоматія / Уклад. В. О. Климчук. К.: МАУП, 2005. 88 с.
62. Психолого-педагогическая диагностика личности будущего учителя в системе профессиональной ориентации. / Под ред. В. Ф. Моргун. К.: РУМК, 1990. 64 с.
63. Рогов Е. И. Настольная книга школьного психолога: Учеб. пособие: В 2 кн. М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1998. Кн. 1: Система работы психолога с детьми разного возраста. 384 с.
64. Рогов Е. И. Настольная книга школьного психолога: Учеб. пособие: В 2 кн. Кн. 2: Работа психолога со взрослыми. Коррекционные приёмы и упражнения. М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1998. 480 с.
65. Розвиток пізнавальних процесів дитини / Упорядники: Максименко С.. та інші. К.: Мікрос-СВС, 2003. 112 с.
66. Романова Е. С. 99 популярных профессий. Психологический анализ и профессиограммы. СПб.: Питер, 2008. 464 с.
67. Рубинштейн С. Я. Методика Коса. Экспериментальные методики патопсихологии и опыт применения их в клинике. М.: Апрель-Пресс, Издательство Института Психотерапии, 2004. С.69-71.
68. Семинарские и лабораторные занятия по общей психологии и методические рекомендации к ним для преподавателей пединституты и педучилищ / Сост. Абраменко В. И. и др. Киев: КГПИ, 2007. 76 с.
69. Сидоренко Е. В. Мотивационный тренинг. СПб.: Речь, 2001. 234 с.

70. Сівак С. Скринінг шкільного життя. Методика комплексного психодіагностичного вивчення стану навчально-виховного процесу загальноосвітньої школи. Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. 72 с.
71. Собчик Л. Н. Методы психологической диагностики: Диагностика межличностных отношений. Выпуск 3. М., 1990. 48 с.
72. Собчик Л. Н. Методы психологической диагностики: Метод цветowych выборов модифицированный цветовой тест Люшера. Выпуск 2. М., 1990. 88 с.
73. Собчик Л. Н. Методы психологической диагностики: Стандартизованный многофакторный метод исследования личности. Выпуск 1. М., 1990. 76 с.
74. Тренинг для старшеклассников "Я в мире профессий". *Школьный психолог*. 2003. № 48. 24 с.
75. Фопель К. Психологические группы: Рабочие материалы для ведущего: Практическое пособие / Пер. с нем. 2-е изд., стер. М. Генезис, 2000. 256 с.
76. Изучение личности учащихся и ученических коллективов: Кн. для учителя / Фридман Л. М. и др. М.: Просвещение, 1988. 207 с.
77. Хлебнікова Т. М. Ділова гра як метод активного навчання педагога: навчально-методичний посібник для викладачів, слухачів ІПО, директорів шкіл, керівників РУО. Х.: Вид. група «Основа», 2003. Вип. 7. 80 с.
78. Худик В. А. Психологическая диагностика детского развития: Методы исследования. К.: Освіта, 1992. 220 с.
78. Шевандрин Н. И. Психодиагностика, коррекция и развитие личности: Учеб. для студентов высш. учеб. зав. 2-е изд. М.: Гуманит. изд. центр ВАЛДОС, 2001. 512 с.
79. Яценко Т. С. Основы глубинной психокоррекции: феноменология, теория і практика: Навч. посіб. К.: Вища шк., 2006. 382 с.

Додаток 1

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Факультет психології

вул. Кривоноса, 1, м. Львів, 79008
тел.: (032) 261-24-61;
e-mail: fp@lvduvs.edu.ua

Керівнику та назва установи
ПІП керівника
Адреса

Вих. № _____ від _____

НАПРАВЛЕННЯ НА ПРАКТИКУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

/є підставою для зарахування на практику/

Згідно з договором, укладеним Львівським державним університетом внутрішніх справ з _____ (установа) _____ щодо проведення практики здобувачів вищої освіти, направляємо на практику здобувачів вищої освіти 3-го курсу освітнього ступеня «бакалавр», які навчаються за спеціальністю 053 «Психологія».

Назва практики – навчальна (ознайомлювана) практика.

Термін практики з _____ 20__ р. по _____ 20__ р.

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові здобувача вищої освіти	Керівник практики
1		
2		

Декан факультету психології
доктор юридичних наук, професор

Зоряна КІСІЛЬ

Додаток 2

Форма № Н-6.03

(повне найменування вищого навчального закладу)

ЩОДЕННИК ПРАКТИКИ

_____ (вид і назва практики)

здобувача вищої освіти _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Факультет _____

Кафедра _____

Освітній ступінь _____

Напрямок підготовки _____

Спеціальність _____ (назва)

_____ курс, група _____

Львів 20__

Здобувач вищої освіти _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

прибув на підприємство, в організацію, установу.

Печатка підприємства, організації, установи «__» _____ 20__ року

(підпис)

(посада, прізвище та ініціали відповідальної особи)

Вибув з підприємства, організації, установи.

Печатка

підприємства, організації, установи «___» _____ 20__ року

(підпис)

(посада, прізвище та ініціали відповідальної особи)

Календарний графік проходження практики

Львівський державний університет внутрішніх справ
Факультет психології

**ЗВІТ ПРО
ПРОХОДЖЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ
ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ**

здобувача вищої освіти _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

Факультет _____

Кафедра _____

Спеціальність _____

База практики _____
(назва)

_____ курс, група _____

Львів 20 ____

ЗМІСТ

Відображаються детально обгрунтовані всі види та форми здійсненої роботи здобувача вищої освіти за час проходження навчальної (ознайомлюваної) практики.

(Список використаних джерел подається згідно ДСТУ 8302:2015)

